

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/51/2015
Identifikačné číslo spisu:	4014200734
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014200734.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., právne zastúpenej JUDr. Martinom Kákošom, advokátom, so sídlom Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, proti žalovanej Sociálnej poisťovni - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2014/25176 zo dňa 30. júla 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/142/2014-69 zo dňa 27. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/142/2014-69 zo dňa 27. mája 2015 p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa právneho názoru krajského súdu rozhodnutím žalovanej č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2014/25176 zo dňa 30.07.2014 žalobkyňa nemohla byť poškodená na svojich právach. Záver, ktorý urobil správny orgán prvého stupňa zo zistených skutkových okolností (pokiaľ ide o posúdenie miery funkčnej poruchy u žalobkyne a s tým súvisiaci nárok na preukaz a ďalšie žalobkyňou žiadané kompenzácie) v rozhodnutí zo dňa 15.04.2014 a žalovaná v rozhodnutí zo dňa 30.07.2014 zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“). V postupe správnych orgánov vo vzťahu k žalobkyňi krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani porušenie základných pravidiel a zásad správneho konania. Pokiaľ žalovaná pri ustálení skutkového stavu dospela k záveru, že žalobkyňa netrpí takým zdravotným postihnutím, pre ktoré by ju bolo možné považovať za ťažko zdravotne postihnutú s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %, takýto záver podľa názoru krajského súdu korešponduje so zdravotnou dokumentáciou žalobkyne predloženou do 28.07.2014, pretože len táto mohla byť

predmetom posudzovania zo strany posudkových lekárov.

V súvislosti s námietkami žalobkyne v podanej žalobe a jej doplnení (nevyužitie možnosti zvýšenia miery funkčnej poruchy), mal krajský súd za potrebné uviesť, že mieru funkčnej poruchy zodpovedajúcu zdravotnému postihnutiu s najvyšším percentuálnym ohodnotením možno zvýšiť o 10 %, a to s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie. V danom prípade by teda musela byť u žalobkyne prítomná ďalšia funkčná porucha, ktorá by ovplyvnila jej zdravotné postihnutie, čo preukázané nebolo. I keď je nepochybné, že žalobkyňa opakovane navštevuje viacero odborných lekárov a podrobuje sa vyšetreniam (čoho dôkazom je obsiahla ňou predložená zdravotná dokumentácia), uvedené ešte neznamená, že diagnostikované ochorenia ovplyvňujú jej zdravotné postihnutie s najvyššou mierou funkčnej poruchy (ochorenie bedrových kĺbov). V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa domáhala navýšenia miery funkčnej poruchy najmä s poukazom na diagnostikovanú pľúcnu embolizáciu (nález zo dňa 07.02.2014). S poukazom na ust. § 2 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. sa však za funkčnú poruchu považuje nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností fyzickej osoby, ktorý z hľadiska predpokladaného vývoja zdravotného postihnutia bude trvať dlhšie ako 12 mesiacov. Pľúcnu embolizáciu diagnostikovanú u žalobkyne vo februári 2014 potom nebolo možné pri posudzovaní jej zdravotného stavu dňa 31.03.2014, dňa 16.05.2014, dňa 02.06.2014 a dňa 28.07.2014 považovať za takú poruchu, ktorá by trvala dlhšie ako 12 mesiacov a ovplyvňovala by zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením v zmysle znevýhodnenia, na čo posudkoví lekári vo svojich posudkoch i poukázali a čo bolo žalobkyni posudkovým lekárom i vysvetlené dňa 12.05.2015. V tento deň posudkový lekár žalobkyni objasnil i ďalšie skutočnosti týkajúce sa posudzovania jej zdravotného stavu, o čom bol spísaný úradný záznam. I keď žalobkyňa predložila množstvo odborných lekárskeho nálezu na preukázanie jej zdravotného stavu a diagnostikovaných ochorení, krajský súd uvádza, že tieto ochorenia automaticky nezvyšujú mieru funkčnej poruchy. Ako už bolo vyššie uvedené, mieru funkčnej poruchy možno zvýšiť s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie. Toto u žalobkyne podľa predložených odborných nálezu preukázané nebolo. Z uvedených dôvodov potom krajský súd bol toho názoru, že posudky, ktoré boli podkladom rozhodnutia žalovaného sú objektívne, úplné a dostatočne odôvodňujúce odňatie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, nakoľko žalobkyňa sa s mierou funkčnej poruchy 40 % nepovažuje za takúto osobu. Keďže pri preskúmaní rozhodnutia žalovanej bol rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia žalovanej, krajský súd nemohol prihliadnuť na tvrdenia žalobkyne o zhoršovaní jej zdravotného stavu ani na ďalšie ňou opakovane predkladané lekárske nálezy z odborných vyšetrení. V prípade zhoršenia zdravotného stavu a funkčných porúch má žalobkyňa možnosť kedykoľvek znovu požiadať o posúdenie zdravotného stavu a príslušnú kompenzáciu.

K návrhu žalobkyne na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom posúdenia jej zdravotných postihnutí a určenia miery funkčnej poruchy je potrebné uviesť, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Preto sa v správnom súdnom konaní dokazovanie zásadne nevykonáva, resp. možno vykonať len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. rozsah dokazovania je obmedzený účelom správneho súdneho konania. Úlohou súdu v správnom súdnom konaní nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu veci, pretože tento má byť dostatočne zistený už v správnom konaní. Účelom správneho súdneho konania je preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda preskúmať, či správne orgány v konkrétnej veci vymedzenej žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, resp. preskúmať i postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania. Podľa ustálenej judikatúry správny súd vykonáva dokazovanie iba výnimočne, a to spravidla na verifikáciu už vykonaných dôkazov. V predmetnej veci takéto dokazovanie podľa názoru krajského súdu nebolo potrebné vykonať, nakoľko žalovaná pri svojom rozhodovaní vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a svoje žalobou napadnuté rozhodnutie zo dňa 30.07.2014 riadne a v súlade so zákonom zdôvodnila.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. So záverom krajského súdu, že neboli rozhodnutím žalovanej porušené jej práva žalobkyňa nesúhlasí, pretože podľa jej názoru sa v tomto konaní jednoznačne preukázalo, že postup a rozhodnutie žalovanej sú zmätočné a účelové, ako odplata a sankcia za to, že si dovoľila požiadať o príspevky a kompenzácie v súvislosti so zhoršením jej zdravotného stavu.

O zmätočnosti postupu správneho orgánu svedčí aj vyjadrenie žalovanej na č. 1. 35 súdneho spisu, kde v bode 5. posudkový lekár konštatuje, že najzávažnejším ochorením je ochorenie chrbtice, kde je možné ohodnotiť mieru funkčnej poruchy maximálne na 30 %. Pričom v stanovisku na č. 1. 29 súdneho spisu sa na str. 2 v závere prvého odseku uvádza, že za najzávažnejšie ochorenie s najvyššou mierou funkčnej poruchy sa považovalo obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu, ktoré je ohodnotené mierou funkčnej poruchy 40 %. Aj vzhľadom na túto skutočnosť žalobkyňa považuje zistenie skutkového stavu za nedostačujúce a rozhodnutie žalovanej za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a takéto rozhodnutie mal prvostupňový súd v zmysle § 250j ods. 2 písm. c), písm. d) O. s. p. zrušiť a vec mal vrátiť žalovanej na ďalšie konanie.

Zmätočnosť postupu žalovanej naďalej žalobkyňa vidí v tom, že v roku 2012 bola uznaná za ťažko zdravotne postihnutú v dôsledku zraťového postihnutia, ktorej diagnóza bola u nej vedená ako prvoradá a miera funkčnej poruchy bola určená na 50 % a aktuálne jej odobratie statusu ŤZP žalovaná odôvodňuje tým, že už nie je slabozraká, ani obmedzená v pohybe, pretože ochorenia či už bedrových kĺbov alebo chrbtice sú ľahkého stupňa.

Pokiaľ ohľadom posúdenia jej zdravotného stavu týkajúceho sa obmedzenia zraku majú byť podľa žalovanej lekárske závery o tom, že ochorenie vykazuje určité zlepšenie, resp. stabilizáciu ochorenia, tak uvádza, že lekár, ktorý jej zistil keratoconus bol potom, ako mu oznámila takéto závery žalovanej rozhorčený a povedal, že to má na oboch očiach, len vždy to písal podľa toho, ako to prístroj zaznamenal zrejme viac.

Žalobkyňa naďalej trvá na tom, že jej zdravotný stav sa nezlepšil, ale v skutočnosti sa zhoršil a nevidí dôvod na to, aby jej bol preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím odňatý.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil. Žalovaná sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre a s jeho odôvodnením.

K dôvodom odvolania žalovaná uviedla, že tvrdenia žalobkyne sú zavádzajúce a nezodpovedajú objektívnej pravde. Žalovaná rozhodne odmieta tvrdenie žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné a účelové z dôvodu odplaty a sankcionovania jej osoby, pretože si dovoľila požiadať o príspevok na kompenzáciu v súvislosti so zhoršením jej zdravotného stavu. Žalobkyňa podľa § 55 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. predložila v dostatočnom množstve lekárske správy a nálezy, ktoré sú explicitne uvedené v lekárske posudkoch prvostupňového správneho orgánu. Na základe tejto dokumentácie došlo k posúdeniu ochorenia a určenia MFP u žalobkyne, pričom bol stanovený záver, že žalobkyňa nie je občanom s ŤZP, nakoľko objektívne bolo zistené, že má MFP 40 %.

Na žalobkyňou namietaný rozpor medzi vyjadrením k žalobe posudkovej lekárky žalovanej zo dňa 07.01.2015, v ktorom sa vyjadrila, že najzávažnejšie ochorenie u žalobkyne je ochorenie chrbtice s MFP maximálne 30 % a medzi stanoviskom (pravdepodobne žalobkyňa mala na mysli niektorý lekárske posudok) s najvýznamnejšou MFP 40 % pri obmedzení pohyblivosti bedrového kĺbu žalovaná poukazuje na skutočnosť, že predmetom preskúmania je preskúmavanie zákonnosti správneho orgánu pri vydaní

napadnutého rozhodnutia, a nie vyjadrenia k žalobe. Posudková lekárka vo svojom vyjadrení uviedla len svoj názor, ktorý však nekorešponduje s jej oficiálnym konečným záverom uvedeným v lekárskom posudku žalovanej zo dňa 28.07.2014, ktorý tvoril podklad pre napadnuté rozhodnutie. V tomto posudku je posudkovou lekárkou žalovanej uvedené, že: „So závermi posudkového lekára Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany sa odvolací orgán stotožňuje.“ Úrad Topoľčany stanovil 40 % MFP z dôvodu stredného stupňa ochorenia bedrového kĺbu.

K zmene kvalifikácií ochorenia a MFP žalovaná uviedla, že Úrad Topoľčany vydal rozhodnutie č. A/2012/09064 zo dňa 23.08.2012, na základe ktorého žalobkyni vyhotovil preukaz FO s ŤZP. Preukaz jej bol vydaný z dôvodu očné ochorenia, pričom jej bola stanovená MFP 50 %. Dňa 08.07.2013 žalobkyňa o.i. požiadala aj o vyhotovenie preukazu FO s ŤZP so sprievodcom. Z uvedeného dôvodu došlo zo strany Úradu Topoľčany k opätovnému posúdeniu jej ochorenia ako aj MFP. Pri posudzovaní žalobkyňa predložila lekársku správu očné lekára zo dňa 14.03.2013. V nej je uvedené, že žalobkyňa má o.i. podozrenie na keratoconus, pričom je v správe uvedený záver, že pacientka s okuliarkou korekciou je spôsobilá viesť motorové vozidlo ako šofér amatér. Dňa 07.08.2013 Úrad Topoľčany vypracoval Posudkový záver, v ktorom žalobkyňa vlastnoručným podpisom potvrdila, že dokáže z okuliarmi čítať a písať. Dňa 16.08.2013 Úrad Topoľčany vydal rozhodnutie č. TO1/OPPNKŤZPAPČ/SOC/2013/26890-002, ktorým žalobkyni nevyhovelo jej žiadosti o vyhotovenie preukazu FO s ŤZP so sprievodcom, pričom určil ochorenie zraku s 50 % MFP. Žalobkyňa o.i. aj voči tomuto rozhodnutiu podala odvolanie. Žalovaná rozhodnutím č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2013/23127 zo dňa 16.12.2013 zamietla jej odvolanie, avšak pre vec je rozhodujúce, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa s okuliarmi dobre videla, zmenila jej diagnózu ochorenia na ochorenie pohybového aparátu. Žalobkyňa voči uvedenému rozhodnutiu správnu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia nepodala, teda so zmenou diagnózy súhlasila. Týmto spôsobom došlo v roku 2013 u žalobkyni k zmene diagnózy, o čom samozrejme žalobkyňa mala vedomosť. Takže pri opätovnom podaní žiadosti žalobkyne o vyhotovenie preukazu FO s ŤZP so sprievodcom zo dňa 28.02.2014, ale aj ďalších kompenzácií, Úrad Topoľčany už neposudzoval ako najzávažnejšie ochorenie ochorenie zraku, ale ochorenie pohybového aparátu. Žalobkyňa Úradu Topoľčany predložila veľké množstvo zdravotnej dokumentácie, ktorá je explicitne uvedená a posúdená v jeho Lekárskom posudku zo dňa 31.03.2014 (a následne v jeho doplnení zo dňa 16.05.2014 a dňa 30.05.2014).

Úrad Topoľčany dňa 15.04.2014 pod č. TO1/OPPNKŤZPAPČ/SOC/2014/26363-0003 odňal žalobkyni preukaz FO s ŤZP, pričom v tomto rozhodnutí veľmi podrobne odôvodnil aj zmenu MFP žalobkyni z 50 % na 40 %. Žalobkyňa proti tomuto rozhodnutiu podala dňa 28.04.2014 odvolanie, v ktorom však nespochybnila zmenu MFP z 50 % na 40 %.

Žalovaná poukazujúc na § 2 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. uvádza, že kompenzácia sa poskytuje na zmiernenie sociálnych dôsledkov ŤZP tzn., že zmiernenie dôsledkov ochorenia. Kompenzácia sa neposkytuje tak, ako to vykladá žalobkyňa, že ak má chorobu, tak jej patrí automaticky kompenzácia. I keď žalobkyňa má očné ochorenie, za pomoci okuliarov vidí tak, že je schopná riadiť motorové vozidlo, čítať a písať, takže nie je potrebné zmiernovať jej dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia. Súčasne zo zdravotnej dokumentácie bolo zistené, že žalobkyňa má obmedzenú pohyblivosť bedrového kĺbu v rozsahu 40 % MFP.

Záverom žalovaná dodáva, že tvrdenie žalobkyne o zhoršenom zdravotnom stave nie je objektívne potvrdené lekáorskými nálezmi. Z jednotlivých lekáorských posudkov, ktoré boli vypracované na základe žalobkyňou doloženej zdravotnej dokumentácie, a ktorá je explicitne v týchto posudkoch uvedená (z tejto dokumentácie je zrejmé, že aj napriek jej ochoreniu očí s okuliarmi vidí; vyšetrením bolo zistené, že jej dolné končatiny sú bez motorického deficitu) je zrejmé, že žalobkyňa má 40 % MFP tzn., že nie je občanom s ŤZP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie

žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 27.05.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.08.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím príslušný orgán vyhotoví preukaz, ak z právoplatného rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu alebo z právoplatného rozhodnutia o preukaze vyplýva, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., ak príslušný orgán zistí, že fyzická osoba sa už nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, rozhodne o odňatí opakovaného peňažného príspevku na kompenzáciu a o zastavení jeho výplaty a o povinnosti fyzickej osoby vrátiť preukaz.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, najvyšší súd zistil, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. TO1/OPPNKŤZPAPČ/SOC/2014/26363-003 zo dňa 15.04.2014 rozhodol podľa § 45 ods. 14 zákona č. 447/2008 Z.z. tak, že odňal žalobkyňi preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a uložil jej povinnosť vrátiť preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Podkladom pre rozhodnutie bol lekárske posudok zo dňa 31.03.2014, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy žalobkyne 40 % podľa prílohy č. 3 časť XII.B.B.2.15.b.2) k zákonu č. 447/2008 Z.z. Pretože miera funkčnej poruchy žalobkyne nedosahuje 50 %, nie je možné považovať ju za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Na odvolanie žalobkyne žalovaná preskúmaným rozhodnutím č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2014/25176 zo dňa 30.07.2014 odvolanie zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila. Rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie sa posudkový lekár žalovanej stotožnil s prvostupňovým správnym orgánom a určil mieru funkčnej poruchy 40 % podľa prílohy č. 3, časť XII.B.B.2 bod 15. písm. b/2 (obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu, stredný stupeň obojstranne) k zákonu č. 447/2008 Z.z., a preto sa žalobkyňa nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Dňa 28.07.2014 žalobkyňa doložila k odvolaniu odborné lekárske nálezy a posudkový lekár v lekárskom posudku zo dňa 28.07.2014 po ich preštudovaní konštatoval, že ani jedno ochorenie popísané v týchto lekárske nálezoch nedosahuje mieru funkčnej poruchy 50 % a viac. Doložené lekárske nálezy tak

nemali vplyv na zmenu výšky miery funkčnej poruchy 40 %. Posudkový lekár sa stotožnil s obsahom a odôvodnením lekárskeho posudku vydaného prvostupňovým správnym orgánom.

Žalovaná v rozhodnutí poukázala na to, že prvostupňový správny orgán nesprávne použil ustanovenia § 45 ods. 14 zákona č. 447/2008 Z.z., správne mal použiť ustanovenie § 47 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobkyne, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovanou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní veci najvyšší súd konštatuje, že záver krajského súdu ako aj žalovanej v jej napadnutom rozhodnutí je v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z. Žalovaná mala pri poslednom posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne dňa 28.07.2014 k dispozícii všetky žalobkyňou predložené lekárske nálezy, z ktorých však ani jeden nemal vplyv na zmenu výšky miery funkčnej poruchy 40 %. Tým, že žalobkyňa má výšku miery funkčnej poruchy menej ako 50 %, nespĺňa zákonné podmienky na priznanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, a teda nie je možné považovať žalobkyňu za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Pretože súd nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery funkčnej poruchy v percentách, musí rovnako ako žalovaná vychádzať z lekárskeho posudku, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žalobkyne. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod pochybovať. V lekárskeho posudkoch posudkoví lekári zohľadnili všetky dostupné lekárske správy, ktoré mali k dispozícii.

Pokiaľ teda žalovaná pri ustálení skutkového stavu dospela k záveru, že žalobkyňa netrpí takým zdravotným postihnutím, pre ktoré by ju bolo možné považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, tak takýto záver je v súlade s predloženou zdravotnou dokumentáciou do 28.07.2014.

Na namietanú zmenu v určení miery funkčnej poruchy odvolací súd uvádza, že v zmene došlo na základe predloženého lekárskeho nálezu z očného vyšetrenia zo dňa 22.10.2013, podľa ktorého od minulého vyšetrenia nedošlo k progresii nálezu na rohovke a keratokonus je len suspektný. Kontrolu nariadil očný lekár o rok. Záver z očného vyšetrenia zo dňa 22.10.2013 posudková lekárka konzultovala aj s očným lekárom (lekársky posudok zo dňa 31.03.2014), ktorý uviedol, že po korekcii vidí žalobkyňa dobre. Na pravom oku 80 % a na ľavom oku 70 %.

Po preskúmaní administratívneho spisu žalovanej odvolací súd zistil, že zlepšenie zdravotného stavu žalobkyne, čo sa týka očného ochorenia, už vyplýva z lekárskeho nálezu z očného vyšetrenia zo dňa 14.03.2013, podľa ktorého žalobkyňa s okuliarkovou korekciou je spôsobilá viesť osobné motorové

vozidlo ako šofér amatér. Odvolací súd ďalej uvádza, že v posudkovom závere zo dňa 07.08.2013 žalobkyňa vlastnoručným podpisom potvrdila, že s okuliarmi dokáže čítať a písať.

Vzhľadom na aktuálne lekárske nálezy (do 28.07.2014) sa tak do popredia dostalo ochorenie bedrových kĺbov, ktoré posudkoví lekári vzhľadom na predložené lekárske nálezy posúdili ako obmedzenie pohyblivosti bedrových kĺbov obojstranné, stredného stupňa s mierou funkčnej poruchy 40 %.

Na základe zisteného zdravotného stavu žalobkyne tak prvostupňový správny orgán nemal inú možnosť, ako rozhodnúť o odňatí preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, nakoľko sa zmenili skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na preukaz. Vzhľadom na to, že žalobkyňa má mieru funkčnej poruchy menej ako 50 %, nepovažuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, a preto bol postup správnych orgánov podľa § 47 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. správny.

Odvolací súd v postupe správnych orgánov vo vzťahu k žalobkyni nezistil žiadne pochybenia ani porušenie základných pravidiel a zásad správneho konania. Žalovaná pri posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne vychádzala iba z lekárskeho nálezov, ktoré predložila sama žalobkyňa, a záver uvedený v lekárskejších posudkoch korešponduje práve s predloženými lekárskejšími nálezi.

K namietanému rozporu vo vyjadreniach k žalobe posudkových lekárov zo dňa 07.01.2015 a dňa 16.01.2015 odvolací súd uvádza, že predmetom preskúmania v správnom súdnictve sú rozhodnutia a postup správnych orgánov, a nie vyjadrenia k žalobe, a preto vyhodnotil námietku žalobkyne ako irelevantnú.

Ďalšie námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej je v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd záverom považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má žalobkyňa kedykoľvek možnosť znovu požiadať o priznanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím prostredníctvom príslušného správneho orgánu.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaná nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.